

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 1 grudnia 2014 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej na ósmym posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji w sprawie transgranicznych skutków awarii przemysłowych w odniesieniu do wniosku dotyczącego poprawki do załącznika I do tej konwencji

(2014/871/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia jest stroną Konwencji w sprawie transgranicznych skutków awarii przemysłowych sporządzonej w Helsinkach dnia 17 marca 1992 r. ⁽¹⁾ (zwanej dalej „Konwencją”).
- (2) W celu ustalenia rodzajów niebezpiecznej działalności załącznik I do Konwencji zawiera kategorie i nazwy niebezpiecznych substancji.
- (3) Zgodnie z art. 26 ust. 4 Konwencji wszelkie poprawki do załącznika I do Konwencji wchodzi w życie dla tych stron Konwencji, które nie powiadomiły o sprzeciwie, po upływie dwunastu miesięcy od daty przekazania stronom informacji przez Sekretarza Wykonawczego, po ich przyjęciu na Konferencji Stron większością dwudziestu głosów stron obecnych na posiedzeniu i biorących udział w głosowaniu, pod warunkiem że co najmniej szesnaście stron nie powiadomiło o sprzeciwie.
- (4) Tekst wniosku dotyczącego poprawki do załącznika I do Konwencji został uzgodniony w ramach grupy roboczej ds. rozwoju Konwencji i zatwierdzony przez Biuro Konwencji i zostanie przedstawiony do przyjęcia na ósmym posiedzeniu Konferencji Stron, które odbędzie się w Genewie w dniach 3–5 grudnia 2014 r.
- (5) Poprawka do załącznika I do Konwencji spowoduje pełne dostosowanie tego załącznika do załącznika I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE ⁽²⁾.
- (6) Należy zatem zatwierdzić poprawkę do załącznika I do Konwencji.
- (7) W momencie zawierania Konwencji Unia zgłosiła zastrzeżenia dotyczące stosowania Konwencji zgodnie z wewnętrznymi zasadami Wspólnoty. Zastrzeżenia te były oparte na rozbieżnościach między załącznikiem I do Konwencji a obowiązującymi przepisami Unii. Rozbieżności te znikną po zmianie załącznika I do Konwencji. Zastrzeżenia te powinny zatem zostać wycofane, gdy tylko wejdzie w życie poprawka do załącznika I do Konwencji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii na ósmym posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji w sprawie transgranicznych skutków awarii przemysłowych, polega na poparciu, co do istoty, proponowanej poprawki do załącznika I do Konwencji, łącznie ze sprostowaniem do niej, dołączonej do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 326 z 3.12.1998, s. 5.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie kontroli zagrożeń poważnymi awariami związanymi z substancjami niebezpiecznymi, zmieniająca, a następnie uchylająca dyrektywę Rady 96/82/WE (Dz.U. L 197 z 24.7.2012, s. 1).

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób uprawnionych do wycofania w imieniu Unii pozostałych zastrzeżeń wniesionych na podstawie decyzji 98/685/WE ⁽¹⁾, pod warunkiem że poprawka do załącznika I do Konwencji, o której mowa w art. 1 niniejszej decyzji, wejdzie w życie na podstawie art. 26 ust. 4 Konwencji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 grudnia 2014 r.

W imieniu Rady
B. LORENZIN
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady 98/685/WE z dnia 23 marca 1998 r. dotycząca zawarcia Konwencji o transgranicznych skutkach wypadków przemysłowych (Dz.U. L 326 z 3.12.1998, s. 1).

PROJEKT DECYZJI ZMIENIAJĄCEJ ZAŁĄCZNIK I DO KONWENCJI

Przekazany przez grupę roboczą ds. rozwoju Konwencji

Konferencja Stron,

uznając potrzebę aktualizacji kategorii substancji i mieszanin oraz substancji wymienionych z nazwy oraz ich ilości progowych, zawartych w załączniku I do Konwencji w sprawie transgranicznych skutków awarii przemysłowych, w celu włączenia kryteriów Globalnie Zharmonizowanego Systemu Klasyfikacji i Oznakowania Chemikaliów ONZ (ST/SG/AC.10/30/Rev.4) i zachowania zgodności z odpowiednimi przepisami Unii Europejskiej,

mając na uwadze swą decyzję o dokonaniu przeglądu substancji niebezpiecznych oraz ich ilości określonych w załączniku I oraz decyzję 2004/4 w sprawie ustanowienia grupy roboczej ds. rozwoju Konwencji,

uznając wniosek dotyczący zmiany załącznika I, sporządzony przez grupę roboczą na podstawie dokładnego przeglądu,

zmienia załącznik I do Konwencji dotyczący niebezpiecznych substancji służących ustaleniu niebezpiecznych rodzajów działalności, poprzez zastąpienie go tekstem zamieszczonym w załączniku do niniejszej decyzji.

—

ZAŁĄCZNIK

SUBSTANCJE NIEBEZPIECZNE SŁUŻĄCE USTALENIU NIEBEZPIECZNYCH RODZAJÓW DZIAŁALNOŚCI ⁽¹⁾

W przypadku gdy substancja lub mieszanina wymieniona z nazwy w części II wchodzi także w zakres jednej lub więcej kategorii z części I, stosuje się ilości progowe podane w części II.

Do celów ustalenia niebezpiecznych rodzajów działalności Strony uwzględniają rzeczywiste lub przewidywane niebezpieczne właściwości lub ilości wszystkich obecnych substancji niebezpiecznych lub substancji niebezpiecznych, których powstanie wskutek utraty kontroli w trakcie wykonywania działalności niebezpiecznej, w tym magazynowania w ramach działalności niebezpiecznej, można racjonalnie przewidzieć.

Część I.

Kategorie substancji i mieszanin niewymienionych z nazwy w części II

Kategoria zgodna z Globalnie Zharmonizowanym Systemem Klasyfikacji i Oznakowania Chemikaliów ONZ (GHS)	Ilość progowa (w tonach metrycznych)
1. Ostro toksyczne, kategoria 1, wszystkie drogi narażenia ⁽²⁾	20
2. Ostro toksyczne: kategoria 2, wszystkie drogi narażenia ⁽³⁾ kategoria 3, narażenie drogą inhalacyjną ⁽⁴⁾	200
3. Działanie toksyczne na narządy docelowe — narażenie jednorazowe, kategoria 1 ⁽⁵⁾	200
4. Materiały wybuchowe — niestabilne materiały wybuchowe lub materiały wybuchowe, w przypadku których substancja, mieszanina lub artykuł znajdują się w dziale 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 lub 1.6 rozdziału 2.1.2 kryteriów GHS, bądź substancje lub mieszaniny o właściwościach wybuchowych określonych badaniami opisanymi w serii 2 części I Zaleceń ONZ dotyczących transportu towarów niebezpiecznych: Podręcznik badań i kryteriów (Podręcznik badań i kryteriów), które nie należą do klas zagrożenia, jakie wywołują nadtlarki organiczne lub substancje i mieszaniny samoreaktywne ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾	50
5. Materiały wybuchowe, w przypadku których substancja, mieszanina lub artykuł objęte są działem 1.4 rozdziału 2.1.2 GHS ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾	200
6. Gazy łatwopalne, kategoria 1 lub 2 ⁽⁹⁾	50
7. Aerosole ⁽¹⁰⁾ , kategoria 1 lub 2, zawierające gazy łatwopalne kategorii 1 lub 2 lub ciecze łatwopalne kategorii 1	500 (netto)
8. Aerosole, kategoria 1 lub 2, niezawierające gazów łatwopalnych kategorii 1 lub 2 ani cieczy łatwopalnych kategorii 1 ⁽¹¹⁾	50 000 (netto)
9. Gazy utleniające, kategoria 1 ⁽¹²⁾	200
10. Ciecze łatwopalne: Ciecze łatwopalne, kategoria 1, lub Ciecze łatwopalne, kategoria 2 lub 3, utrzymywane w temperaturze powyżej ich temperatury wrzenia ⁽¹³⁾ , lub Pozostałe ciecze o temperaturze zapłonu ≤ 60 °C, utrzymywane w temperaturze powyżej ich temperatury wrzenia ⁽¹⁴⁾	50
11. Ciecze łatwopalne: Ciecze łatwopalne, kategoria 2 lub 3, jeżeli szczególne warunki procesu, takie jak wysokie ciśnienie lub wysoka temperatura, mogą stanowić zagrożenie awariami przemysłowymi ⁽¹⁵⁾ , lub Pozostałe ciecze o temperaturze zapłonu ≤ 60 °C, jeżeli szczególne warunki procesu, takie jak wysokie ciśnienie lub wysoka temperatura, mogą stanowić zagrożenie awariami przemysłowymi	200
12. Ciecze łatwopalne, kategoria 2 lub 3, nieobjęte punktami 10 i 11 ⁽¹⁶⁾	50 000
13. Substancje i mieszaniny samoreaktywne oraz nadtlarki organiczne: Substancje i mieszaniny samoreaktywne, typ A lub B, lub Nadtlenki organiczne, typ A lub B ⁽¹⁷⁾	50

Kategoria zgodna z Globalnie Zharmonizowanym Systemem Klasyfikacji i Oznakowania Chemikaliów ONZ (GHS)	Ilość progowa (w tonach metrycznych)
14. Substancje i mieszaniny samoreaktywne oraz nadtlenki organiczne: Substancje i mieszaniny samoreaktywne, typ C, D, E lub F, lub Nadtlenki organiczne, typ C, D, E lub F ⁽¹⁸⁾	200
15. Substancje ciekłe i stałe piroforyczne, kategoria 1	200
16. Substancje stałe i ciekłe utleniające, kategoria 1, 2 lub 3	200
17. Niebezpieczne dla środowiska wodnego, kategoria ostre 1 lub przewlekłe 1 ⁽¹⁹⁾	200
18. Niebezpieczne dla środowiska wodnego, kategoria przewlekłe 2 ⁽²⁰⁾	500
19. Substancje i mieszaniny, które reagują gwałtownie z wodą, takie jak chlorek acetylu, tetrachlorek tytanu	500
20. Substancje i mieszaniny, które w kontakcie z wodą wydzielają gazy łatwopalne, kategoria 1 ⁽²¹⁾	500
21. Substancje i mieszaniny, które w kontakcie z wodą uwalniają toksyczne gazy (substancje i mieszaniny, które w kontakcie z wodą lub wilgotnym powietrzem wydzielają gazy zaklasyfikowane ze względu na ostrą toksyczność w kategorii 1, 2 lub 3, takie jak fosforek glinu, pentasiarczek fosforu)	200

Część II.

Substancje wymienione z nazwy

Substancja	Ilość progowa (tony metryczne)
1a. Azotan amonu ⁽²²⁾	10 000
1b. Azotan amonu ⁽²³⁾	5 000
1c. Azotan amonu ⁽²⁴⁾	2 500
1d. Azotan amonu ⁽²⁵⁾	50
2a. Azotan potasu ⁽²⁶⁾	10 000
2b. Azotan potasu ⁽²⁷⁾	5 000
3. Pięciotlenek arsenu, kwas arsenowy (V) lub jego sole	2
4. Trójtlenek arsenu, kwas arsenowy (III) lub jego sole	0,1
5. Brom	100
6. Chlor	25
7. Związki niklu w formie wdychalnego pyłu: tlenek niklu, ditlenek niklu, siarczek niklu, disiarczek trinitru, tritlenek diniklu	1
8. Etylenoimina	20
9. Fluor	20
10. Formaldehyd (o stężeniu $\geq 90\%$)	50
11. Wodór	50
12. Chlorowodór (gaz skroplony)	250
13. Alkile ołowiu	50
14. Łatwopalne gazy ciekłe, kategoria 1 lub 2 (w tym gaz płynny (LPG)) i gaz ziemny ⁽²⁸⁾	200
15. Acetylen	50
16. Tlenek etylenu	50
17. Tlenek propylenu	50
18. Metanol	5 000
19. 4, 4'-metylenobis (2-chloranilina) lub jej sole, w formie sproszkowanej	0,01

Substancja	Ilość progowa (tony metryczne)
20. Izocyjanian metylu	0,15
21. Tlen	2 000
22. Diizocyjanian toluilenu (2,4-diizocyjanian toluilenu i 2,6-diizocyjanian toluilenu)	100
23. Dichlorek karbonylu (fosgen)	0,75
24. Arsyna (triwodurek arsenu)	1
25. Fosfina (triwodurek fosforu)	1
26. Dichlorek siarki	1
27. Tritlenek siarki	75
28. Polichlorowane dibenzofurany i polichlorowane dibenzodioksyny (w tym TCDD), obliczone jako ekwiwalent TCDD ⁽²⁹⁾	0,001
29. Następujące substancje rakotwórcze lub mieszaniny zawierające następujące substancje rakotwórcze w stężeniach przekraczających 5 % wagowo: 4-aminobifenyl lub jego sole, chlorek benzyldynu, benzydyna lub jej sole, eter bis (chlorometylowy), eter chlorometylowo-metylowy, 1,2-dibromoetan, siarczan dietylu, siarczan dimetylu, chlorek dimetylokarbamylowy, 1,2-dibromo-3-chloropropan, 1,2-dimetylohydrazyna, dimetylonitrozamina, heksametylo-fosforo-triamid, hydrazyna, 2-naftyloamina lub jej sole, 4-nitrodifenyl i 1,3 propanosulton	2
30. Produkty ropopochodne i paliwa alternatywne: a) benzyny i benzyny ciężkie; b) nafty (w tym paliwa do silników odrzutowych); c) oleje gazowe (w tym paliwo do silników wysokoprężnych, oleje opałowe i mieszaniny olejów gazowych); d) ciężki olej opałowy; e) paliwa alternatywne mające takie samo zastosowanie i posiadające podobne właściwości pod względem palności oraz zagrożeń dla środowiska jak produkty, o których mowa w lit. a)–d);	25 000
31. Amoniak bezwodny	200
32. Trifluorek boru	20
33. Siarkowodór	20
34. Piperydyna	200
35. Bis(2-dimetyloaminoetylo)metyloamina	200
36. 3-(2-etyloheksyloksy)propyloamina	200
37. Mieszaniny podchlorynu sodu zaklasyfikowane jako substancje o ostrej toksyczności dla środowiska wodnego kategorii 1 [H400], zawierające mniej niż 5 % aktywnego chloru i niezaklasyfikowane do żadnej innej kategorii zagrożenia w części 1 załącznika I. ⁽³⁰⁾	500
38. Propyloamina ⁽³¹⁾	2 000
39. Akrylan tert-butylu ⁽³¹⁾	500
40. 2-metylo-3-butenonitryl ⁽³¹⁾	2 000
41. Tetrahydro-3,5-dimetylo-1,3,5 -tiadiazyno-2-tion (dazomet) ⁽³¹⁾	200
42. Akrylan metylu ⁽³¹⁾	2 000
43. Metylopirydyna ⁽³¹⁾	2 000
44. 1-bromo-3-chloropropan ⁽³¹⁾	2 000

Uwagi:

- (1) Kryteria zgodne z Globalnie Zharmonizowanym Systemem Klasyfikacji i Etykietowania Chemikaliów ONZ (GHS) (ST/SG/AC.10/30/Rev.4). Strony powinny stosować te kryteria przy klasyfikacji substancji lub mieszanin do celów części I niniejszego załącznika, chyba że w prawodawstwie krajowym zostały przyjęte inne wiążące prawnie kryteria. Mieszaniny są traktowane tak samo jak czyste substancje, jeśli ich stężenie mieści się w granicach ustalonych zgodnie z ich właściwościami zgodnie z GHS, chyba że wyraźnie określono ich skład procentowy lub inną konkretną charakterystykę.

- (2) Zgodnie z kryteriami określonymi w rozdziałach 3.1.2 i 3.1.3 GHS.
- (3) Zgodnie z kryteriami określonymi w rozdziałach 3.1.2 i 3.1.3 GHS.
- (4) Substancje będące ostro toksycznymi kategorii 3 drogą pokarmową należą do pozycji 2 ostro toksyczne w przypadkach, gdy nie można ich zaklasyfikować ani ze względu na ostrą toksyczność drogą inhalacyjną, ani ze względu na ostrą toksyczność drogą skórą, przykładowo z uwagi na brak decydujących danych na temat ich toksyczności drogą inhalacyjną lub skórą.
- (5) Substancje, które spowodowały znaczną toksyczność u ludzi lub w przypadku których, na podstawie dowodów z badań przeprowadzonych na zwierzętach doświadczalnych, można domniemywać, że mogą spowodować znaczną toksyczność u ludzi w następstwie jednorazowego narażenia na działanie. Dalsze wytyczne przedstawiono na rysunku 3.8.1 i w tabeli 3.8.1 części 3 GHS.
- (6) Badanie właściwości wybuchowych substancji i mieszanin jest niezbędne tylko w przypadku, gdy procedura przesiewowa zgodna z aneksem 6 część 3 Podręcznika badań i kryteriów pozwala zidentyfikować substancję lub mieszaninę jako substancję lub mieszaninę o potencjalnych właściwościach wybuchowych.
- (7) Klasa zagrożenia „materiały wybuchowe” obejmuje artykuły wybuchowe. Jeśli znana jest ilość substancji lub mieszaniny wybuchowej zawartej w artykule, ilość ta powinna zostać uwzględniona do celów niniejszej Konwencji. Jeśli ilość substancji lub mieszaniny wybuchowej zawartej w artykule jest nieznana, do celów niniejszej Konwencji cały artykuł traktuje się jako wybuchowy.
- (8) Jeśli materiały wybuchowe z działu 1.4 są rozpakowywane lub przepakowywane, przypisuje się je do pozycji 4 (materiały wybuchowe), chyba że wykaże się, że zagrożenie nadal odpowiada działowi 1.4, zgodnie z GHS.
- (9) Zgodnie z kryteriami określonymi w rozdziale 2.2.2 GHS.
- (10) Aerozole są klasyfikowane zgodnie z kryteriami określonymi w rozdziale 2.3 GHS i w Podręczniku badań i kryteriów, część III, sekcja 31.
- (11) Aby zastosować tę pozycję, należy udokumentować, że dozwolnik aerozolu nie zawiera łatwopalnego gazu kategorii 1 lub 2 ani łatwopalnej cieczy kategorii 1.
- (12) Zgodnie z kryteriami określonymi w rozdziale 2.4.2 GHS.
- (13) Zgodnie z kryteriami określonymi w rozdziale 2.4.2 GHS.
- (14) Ciecze o temperaturze zapłonu powyżej 35 °C można uznać za ciecze niepalne do niektórych celów regulacyjnych (np. transport) w przypadku uzyskania negatywnych wyników w badaniu na podtrzymywanie palenia L.2, część III, sekcja 32 Podręcznika badań i kryteriów. Nie ma to jednak zastosowania w warunkach wysokiej temperatury lub wysokiego ciśnienia, w związku z tym takie ciecze są włączone do tej pozycji.
- (15) Zgodnie z kryteriami określonymi w rozdziale 2.4.2 GHS.
- (16) Zgodnie z kryteriami określonymi w rozdziale 2.4.2 GHS.
- (17) Zgodnie z kryteriami określonymi w rozdziałach 2.8.2 i 2.15.2.2 GHS.
- (18) Zgodnie z kryteriami określonymi w rozdziałach 2.8.2 i 2.15.2.2 GHS.
- (19) Zgodnie z kryteriami określonymi w rozdziale 4.1.2 GHS.
- (20) Zgodnie z kryteriami określonymi w rozdziale 4.1.2 GHS.
- (21) Zgodnie z kryteriami określonymi w rozdziale 2.12.2 GHS.
- (22) Azot amonu (10 000): nawozy zdolne do samopodtrzymującego się rozkładu.
Niniejsza uwaga ma zastosowanie do złożonych nawozów sztucznych opartych na azotanie amonu (złożone nawozy sztuczne zawierające azot amonu z fosforanem lub potażem), zdolnych do samopodtrzymującego się rozkładu zgodnie z testem nieckowym (zob. Podręcznik badań i kryteriów, część III pkt 38.2) i w których zawartość azotu pochodząca z azotanu amonu wynosi:
a) od 15,75 % do 24,5 % wagowo (15,75 % i 24,5 % zawartości azotu wagowo pochodzącej z azotanu amonu odpowiada odpowiednio od 45 % do 70 % azotanu amonu) i które albo zawierają nie więcej niż 0,4 % łącznie substancji palnych/organicznych lub spełniają wymogi odpowiedniego badania odporności na detonację (np. badania z użyciem czterocalowej stalowej rurki);
b) 15,75 % lub mniej wagowo oraz obejmuje nieograniczoną ilość substancji palnych.
- (23) Azot amonu (5 000): stosowany jako nawóz.
Niniejsza uwaga ma zastosowanie do prostych nawozów sztucznych opartych na azotanie amonu oraz do złożonych nawozów sztucznych opartych na azotanie amonu, w których zawartość azotu pochodząca z azotanu amonu:
a) przekracza 24,5 % wagowo, z wyjątkiem mieszanin prostych nawozów sztucznych opartych na azotanie amonu z dolomitem, kamieniem wapiennym lub węglanem wapnia o czystości co najmniej 90 %;
b) przekracza 15,75 % wagowo w mieszaninach azotanu amonu i siarczanu amonu;
c) przekracza 28 % wagowo (28 % zawartości azotu wagowo pochodzącego z azotanu amonu odpowiada 80 % azotanu amonu) dla mieszanin prostych nawozów sztucznych opartych na azotanie amonu z dolomitem, kamieniem wapiennym lub węglanem wapnia o czystości co najmniej 90 %, oraz które spełniają wymogi odpowiedniego badania odporności na detonację (np. badania z użyciem czterocalowej stalowej rurki).
- (24) Azot amonu (2 500): techniczny.
Niniejsza uwaga ma zastosowanie do:
a) azotanu amonu i mieszanin azotanu amonu, w których zawartość azotu pochodząca z azotanu amonu wynosi:
(i) od 24,5 % do 28 % wagowo i które nie zawierają więcej niż 0,4 % substancji palnych;
(ii) ponad 28 % wagowo i które nie zawierają więcej niż 0,2 % substancji palnych;
b) wodnych roztworów azotanu amonu, w których stężenie azotanu amonu przekracza 80 % wagowo.

- (25) Azotan amonu (50): materiał „poza specyfikacją” i nawozy niespełniające wymogów odpowiedniego badania odporności na detonację (np. badania z użyciem czterocalowej stalowej rurki).
Niniejsza uwaga ma zastosowanie do:
- materiału odrzuconego w procesie produkcyjnym oraz do azotanu amonu i mieszanin azotanu amonu, prostych nawozów sztucznych opartych na azotanie amonu i złożonych nawozów sztucznych opartych na azotanie amonu, o których mowa w uwagach 23 i 24, które są lub zostały zwrócone przez końcowego użytkownika producentowi, przekazane do czasowego składowania lub do zakładu przetwórczego w celu przetworzenia, recyklingu lub obróbki do celów bezpiecznego użytkowania, ponieważ nie są już one zgodne ze specyfikacjami określonymi w uwagach 23 i 24;
  - nawozów, o których mowa w uwadze 22 lit. a) i uwadze 23, niespełniających wymogów odpowiedniego badania odporności na detonację (np. badania z użyciem czterocalowej stalowej rurki).
- (26) Azotan potasu (10 000): złożone nawozy sztuczne oparte na azotanie potasu (w postaci bryłek/granulatu), które mają takie same właściwości jak czysty azotan potasu.
- (27) Azotan potasu (5 000): złożone nawozy sztuczne oparte na azotanie potasu (w postaci kryształów), które mają takie same niebezpieczne właściwości jak czysty azotan potasu.
- (28) Biogaz uszlachetniony: na użytek wdrożenia Konwencji biogaz uszlachetniony może być zaklasyfikowany do pozycji 14 części 2 załącznika I, w przypadkach gdy został on przetworzony zgodnie z obowiązującymi normami dla biogazu oczyszczonego i biogazu uszlachetnionego przy zapewnieniu jakości równoważnej do jakości gazu ziemnego, w tym zawartości metanu, i gdy zawiera on maksymalnie 1 % tlenu.
- (29) Polichlorowane dibenzofurany i polichlorowane dibenzodioxyny.
Ilości polichlorowanych dibenzofuranów i polichlorowanych dibenzodioxyn są określane przy użyciu następujących współczynników WHO równoważnych toksyczności dla ludzi i ssaków w odniesieniu do dioksyn i związków dioksynopodobnych (TEF) w ponownej ocenie w 2005 r.:

TEF — WHO 2005

Dioksyny	TEF	Furany	TEF
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0.1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0.3
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0.1	1,2,3,7,8-PeCDF	0.03
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0.1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0.1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0.1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0.1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0.01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0.1
OCDD	0.0003	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0.1
		1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0.01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0.01
		OCDF	0.0003

Skróty: Hx = hekso; Hp = hepta; O = okta, P = penta, T = tetra.

Odniesienie: Martin Van den Berg and others, The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds, Toxicological Sciences, vol. 93, nr 2 (październik 2006 r.), s. 223–241 (2006).

- (30) Pod warunkiem że mieszanina ta, niezawierająca podchlorynu sodu, nie zostałaby zaklasyfikowana jako substancja o ostrej toksyczności dla środowiska wodnego, kategoria 1.
- (31) W przypadkach gdy substancja niebezpieczna należy do kategorii 10 Ciecze łatwopalne lub do kategorii 11 Ciecze łatwopalne, wówczas do celów Konwencji stosuje się najniższą ilość progową.

Sprostowanie

- Załącznik, część I, pozycja 8
zamiast „Aerozole” powinno być „Aerozole ⁽¹⁰⁾”
- Załącznik, część I, pozycja 11, ostatni wiersz
zamiast „zagrożenie awariami przemysłowymi” powinno być „zagrożenie awariami przemysłowymi ⁽¹⁴⁾”
- Załącznik, część II, pozycja 43
zamiast „Metylopirydyna ⁽³¹⁾” powinno być „3-Metylopirydyna ⁽³¹⁾”
- Załącznik, uwagi 13, 15 i 16
zamiast „w rozdziale 2.4.2” powinno być „w rozdziale 2.6.2”